

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 15.10.2023 – 28 niedziela zwykła	
9.30	+Maria Szyryńska, greg. 15
11.00	+Marcin Pięciak 2 rocznica śmierci
12.30	W intencji Moniki i Stanisława z okazji 20 rocznicy ślubu o Boże błogosławieństwo dla całej rodziny
18.00	Za śp. Reginę Kasparowicz z okazji dnia urodzin oraz śp. Adolfa Kasparowicza
Poniedziałek 16.10.2023	
19:00	+Maria Szyryńska, greg. 16
Wtorek 17.10.2023	
19:00	+Maria Szyryńska, greg. 17
Środa 18.10.2023	
19:00	+Maria Szyryńska, greg. 18
Czwartek 19.10.2023	
19.00	+Maria Szyryńska, greg. 19
Piątek 20.10.2023	
19:00	1 +Maria Szyryńska, greg. 20 2 + Za dusze w czyśćcu cierpiące
Sobota 21.10.2023	
9:00	+Maria Szyryńska, greg. 21
17:00	Ślub
Niedziela 22.10.2023 – 29 niedziela zwykła	
9.30	+Maria Szyryńska, greg. 22
11.00	Intencja wolna
12.30	+Czesława Bolc 8 r. śmierci
18.00	Intencja wolna

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY

ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor

ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8

Telefon do biura: 087 239 3235

www.kosciol-dublin.pl

e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

Credo

Biuletyn duszpasterstwa polskiego w Dublinie
St. Audoen's RC Church, High Street, Dublin

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA

15.10.2023

NIEDZIELNA EWANGELIA (Mt 22, 1-14)

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: "Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: „Powiedźcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!” Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytrącić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: „Uczta weselna wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproszcie na ucztę wszystkich, których spotkacie”. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala weselna zapełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka nieubranego w strój weselny. Rzekł do niego: „Przyjacielu, jakże tu wszedłeś, nie mając stroju weselnego?” Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: „Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych”.

„Ochroniłeś ciało moje od zguby [...] a wobec przeciwników stałeś się pomocnikiem i wybawiłeś mię, według wielkości miłosierdzia i Twego imienia, od pokąsania przez tych, co są gotowi mnie połknąć, od ręki szukających mej duszy, z wielu utrapień, jakich doznałem [...]” (Syr 51,2–3) – pisze autor Mądrości Syracha. Cóż ma wspólnego ten fragment starotestamentowej księgi mądrościowej z przypowieścią o zaproszonych na ucztę? Chodzi o zgrzytanie zębów.

Sześciokrotnie sformułowania tego użyje Mateusz w swojej ewangelii, poza nim natomiast grecki rzeczownik znajdziemy jedynie raz u Łukasza, raz w Księdze Przysłów i jeden raz właśnie u Syracha. Biblia Tysiąclecia oddaje sformułowanie – ἐκ βρυγμῶν ἔτοιμον εἰς βρῶμα – nieco bardziej opisowo: „od pokąsania przez tych, co są gotowi mnie połknąć”. Sens jest zrozumiały, kontekst natomiast to wdzięczność Syracha i wychwalanie Boga za otrzymany ratunek, jakie wyraża w ostatnim rozdziale swojej księgi. O wiele bardziej explicite w kontekście eschatologicznym pisze Mateusz sześciokrotnie o „płaczu i zgrzytaniu zębów”.

Lecz spójrzmy na podobieństwa ewangelii i tekstu Syracha. Czyż zaproszenie przez króla na ucztę nie jest wybawieniem? Syrach wychwala Pana za uratowanie go od zgrzytających zębów ludzi, którzy chcą go pożreć. Może winą człowieka bez szaty nie jest to, że nie ma stroju, ale to, że milczy („lecz on oniemiał”) zamiast dziękować Panu. A gdyby tak napisać inny scenariusz rozmowy z królem?

Król: „Przyjacielu, jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego?”

Człowiek: „Zaprosiłeś mnie Panie i od tej chwili zacznę Cię wystawiać, bo choć nie jestem godzien być na Twojej uczcie, to chcę zostać z Tobą, «ponieważ podporą i pomocnikiem stałeś się dla mnie. Ochroniłeś ciało moje od zguby, od sieci oszczerczego języka i od warg wypowiadających kłamstwo; a wobec przeciwników stałeś się pomocnikiem i wybawiłeś mnie» (Syr 51,2)”.

Król: „Przynieście mu najlepszą szatę!”

Komentarze zostały przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

KALENDARZ LITURGICZNY

16 października 2023 - Wspomnienie obowiązkowe św. Jadwigi Śląskiej

17 października 2023 - Wspomnienie obowiązkowe św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika

18 października 2023 - Święto św. Łukasza, ewangelisty

20 października 2023 - Wspomnienie obowiązkowe św. Jana Kantego, prezbitera

KOLEKTA NIEDZIELNA - 8.10.2023

I Kolekta	II Kolekta	Koperty jednorazowe	Koperty rejestrowane	Ubezpieczenie
€ 600	€ 265	€ 160	€ 19	20

Z zawodu Łukasz był lekarzem, jak o tym pisze wprost św. Paweł Apostoł (Kol 4,14). Należał do ludzi wykształconych i doskonale obeznanych z ówczesną literaturą. Świadczy o tym jego piękny język grecki, kronikarska dokładność informacji i umiejętność zdobywania źródeł. Jego znajomość judaizmu jest powierzchowna, a łacińskie imię wskazuje na jego pochodzenie. Około 40 r. po narodzeniu Chrystusa i ok. 7 lat po Jego śmierci zapewne w samej Antiochii stał się wyznawcą Chrystusa.

Święty Łukasz zostawił po sobie dwie bezcenne pamiątki, które zaskarbiły mu wdzięczność całego chrześcijaństwa. Są nimi Ewangelia i Dzieje Apostolskie. Chociaż sam prawdopodobnie nie znał Jezusa, to jednak badał świadków i od nich jako z pierwszego źródła czerpał wszystkie wiadomości. Formę i układ swej Ewangelii upodobił do tekstu poprzedników, czyli do Mateusza i Marka. Ubogacił ją jednak w wiele cennych szczegółów, które tamci pominęli w swoich relacjach. Jako jedyny przekazał scenę zwiastowania oraz narodzenia Jana Chrzciciela i Jezusa, nawiedzenie św. Elżbiety, pokłon pasterzy, ofiarowanie Jezusa i znalezienie Go w świątyni – jest więc autorem tzw. Ewangelii Dzieciństwa Jezusa. Zawdzięczamy mu niejedną szczegół z życia Matki Bożej. On także przekazał pierwsze wystąpienie Jezusa w Nazarecie i próbę zamachu na Jego życie, wskreszenie młodzieńca z Nain, opowiadanie o jawnogrzeźnicy w domu Szymona faryzeusza, o postępowaniu pobożnych niewiast; zapisał okrzyk niewiasty: „Błogosławione łono, które Cię nosiło”, gniew Apostołów na miasto w Samarii, rozesłanie 72 uczniów oraz przypowieści: o miłosiernym Samarytaninie, o nieurodzajnym drzewie, o zaproszonych na gody weselne, o zgubionej owcy i drachmie, o synu marnotrawnym, o przewrotnym włodarzu, o bogaczu i Łazarzu. Przekazał nam scenę uzdrowienia dziesięciu trędowatych i nawrócenie Zacheusza. Bardzo cennym dokumentem są także Dzieje Apostolskie. Jest to bowiem jedyny dokument o początkach Kościoła, mówiący o tym, co się działo po wniebowstąpieniu Jezusa. Ponieważ w wielu wypadkach Łukasz sam był uczestnikiem opisywanych wydarzeń, związanych z podróżami apostołskimi św. Pawła, dlatego przekazał ich przebieg z niezwykłą sumiennością.